1875. II. évfolyam. 123. szám. Debreczen, Szerda, junius 23.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a **városi könyvnyomdában**, (városházépület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivatalokná l.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **a városháza épülete alatt (Rózsatér)** czimzendők.

Debreczen junius 23.

A „Debreczen“ tegnap esti száma (119.) közli Kossuth Lajosnak legujabb — azon levelét, — melyet tőle a debreczeni függetlenségi párt tótágaskodó vezér apróságai a végre kértek és nyertek ki, hogy a Fédrus madaraként annak ragyogó tollazatával ékesitgessék saját tollaik halvány szinét.

De hát oly kérlelhetetlen logikája van a politikai helyzeteknek, hogy azok ellenében megtörik a legragyogóbb emberi észnek is logikája, hogy azok fátumszerüségén szétporlik még a Kossuth bübájos szónoklatának hullámzó árja is.

Mert hát, azon politikai helyzetből, azon positióból, melyre magát Kossuth Lajos állitotta, azért, hogy mint egy régibb keletü levelében irá vala, — számkivetésével bizonyságot tegyen a függetlenség azon alakjáról és mértékéről, melyért ő küzdött 1849-ben, — lehetetlen még az ő lángelméjének is helyesen itélni meg, — azon politikai helyzetet, melyben a koronázás nemzeti nagy ténye által fejedelmével kibékült magyar nemzet jelenben él; — lehetetlen még az ő széles látkörü tekintetével is, minden részében átérteni és átölelni ezen politikai helyzet amaz exigentiait, — melyek a parlamenti formák között ide haza, a hon határain belül, a fenálló törvényeknek ugy védelme mint sulya alatt küzdő nemzetnek eljárási módozatát — szükségszerüen meghatározzák.

Mert hát lehetetlen, hogy az, ki idegen hatalmasság nyujtotta asylumában, az 1849-ik évben proklamált függetlenséget képviseli, — helyesen betalálhassa magát, a nemzet azon küzdelmeibe, melyeket a nemzet és koronás király által egyiránt elismert jogfolytonosság nyujtotta alapon, — hazánk felvirágoztatása, s nemzetünk államiságának biztositása érdekében, — a jelen idők szerint nemzeti és állami létünk feltételét tevő bel- és külbéke megóvása mellett, — nemzetünknek napról-napra kitartó munka mellett, és bizonyára sok nélkülözés és lemondás árán is, lankadatlanul folytatni kell.

A legtisztább hazafias meggyőződés melegével irjuk e sorokat, hogy, ha Kossuth Lajos visszatérne hazánkba, belépne parlamenti törvényes küzdelmeink sorompóiba, másként itélné meg mind politikai helyzetünk exigentiait, mind szereplő pártjainkat — s vezéregyéniségeinket, — s igazságot szolgáltatna most is, mint egy év előtt Tisza Kálmánnak, — kinek személye és pártja ellen intézte legujabb levelének minden ékesenszólási erejét.

Beismerné, hogy valamint egy év előtt, midőn a coalitionalis miniszteriumba szólittatott fel, fentartotta, — ugy most sem adta föl zászlójának elvét.

Hiszen történeti tény, hogy akkor az kivántatott Tisza Kálmántól, hogy minden fentartás nélkül lépjen át az akkori Deák- vagy kormánypártba, — azon pártba, — melynek akkori nagy többsége politikai hitágazatként vallotta, hirdette, és kivánta mindenkitől annak vallását, hogy a közjogi törvények soha és semmi, még azon uton és módon sem vonhatók megváltoztatás alá, melyen azok létrehozattak. — Egy ily párt kormányába lépni, igenis elvfeladás lett volna.

De történeti tény ám az is, a mi a folyó év február 3-án iratott be Clionak lapjaira. A midőn Tisza Kálmán felszólitást intézett a haza minden pártjához, — nemcsak a Deákpárthoz, de a „48-as okhoz“, a „függetlenekhez“ is, hogy „nem kivánva senkitől elvfeladást, de nem is engedvén hasonló kivánatot tétetni magához is senkitől“, egyesüljenek a pénzügyi és nemzetgazdászati nyomoruság örvényébe rohanó haza megmentésére.

Hol van itt az elvfeladás? avagy nem napként világosan ki van-e fejezve minden elvnek fentartása?

Avagy követelte-e az e fölszólitás által felvillanyozott nemzetnek tulnyomóan nagy többsége, csak egyetlen egy igével is, Tisza Kálmántól s pártjától vagy bárkitől elveinek megtagadását?

Történeti tény, hogy a Deákpárt roppant nagy többsége ily elvtagadást nem csak nem követelt, sőt szóba sem hozott, — sőt elismerte a balközép által vitatott amaz örökigazságu parlamenti elvet, hogy minden tövény változás alá vonható, azon parlamenti törvényes uton és módon, melyen az meghozatott.

A deákpárt ezen bölcsessége megmentette a parlamentarismusnak elvét, — és lehetővé tette, — mind azt, hogy a legközelebbi jövőben megoldhassuk azon sürgősen megoldandó nagy kérdéseket, melyek oldatlan hagyása esetén elveszne nemzetünk akkorra, mikorra a függetlenségi párt különböző árnyalatai csupán a fölött is megtudnának egyezni, hogy mit értenek hát ők tulajdonképen a „függetlenség“ hangos jelszava alatt; — mind azt, hogy a közjogi törvények czélszerüen átidomittassanak annak idején, midőn az azt létrehozott elemek azoknak, mindkét nemzetnek Kossuth Lajos által is erősen hangsulyozott jó szomszédságának és barátságának megőrzése, — sőt bővebb biztositása és mindkét fél jólétének kölcsönös emelése mellett eszközlendő bölcs revisiójára és átalakitására megérni fognak. Az elvek és parlamenti rendszer eme megmentése azon helyzetre emelte hazánkat, nemzetünket, — hogy ugy tegyünk, a miként tettek Kossuth levele szerint is apáink, — hogy „megóvták az elvet midőn azt tenni elég volt; cselekedtek midőn többet tenni vólt szükséges.“

Ha visszajönne Kossuth Lajos hazánk és parlamenti küzdelmeink határai közzé, — legerősb meggyőződéssel irjuk, — nem elitélné, de dicsöitné Tisza Kálmánt, — párthiveit, — és a mellette nyilatkozott nemzeti nagy többséget, — azon magasztos politikai nagy tényért, — melylyel a volt egészségtelen párt csoportozatokat megsemmisitette, — és a rokon elemek fusioja utján, az uj szabadelvü nagy magyar nemzeti pártot még az országgyülés berekesztése előtt megteremtette. — Mert idehaza minden részleteiben látván Kossuth ugy bajaink sokaságát, — mint anyagi és szellemi erőinket, — melyeket azok ellenében sikra állithatunk, — és felismerhetvén a szereplő politikai egyéneket is, a magok valódi értékökben: politikai éleslátásával azonnal beismerné, — és igazságossának érzetében be is vallaná, — hogy a legközelebb megoldásra váró nagy kérdések elintézésére, minden háttéri gondolat kizárása mellett őszinte hazafiui jó akarattal vállalkozó erős nemzeti párt magkövének megalkotása nélkül, a választási mozgalmak cristalizálatlan pártjelszavai hatása alá bocsátani a jövő képviselőház megalakulási processusát, annyi lett volna, mint megörökiteni hazánkban a parlamenti chaost, — az örökös kormányválságokat, a parlamenti uton előhaladás lehetetlenségét, — eljátszani az elkerülhetetlenül szükséges reformok s reconstructiok lehetőségét, — és bebizonyitani elleneink nagy örömére, barátaink nagy bánatára, nemzetünk végveszedelmére, hogy a magyar nemzet a parlamenti formák között mozogni nem bir, — hogy a parlamenti kormányra nem csak éretlen, de tehetetlen is.

Sajátságos fátuma a haza jelen dolgait, — egy külföldön elfoglalt s a nemzet törvényadta állásától egészen elütő helyzetből itélni meg.

Még oly nagy elme is, mint K. L. azon tévedésre ragadtatja magát, — hogy pártunknak az országgyülésen nem volt más feladata, — mint közjogi oppozitiot formálni, — és nem szabad lett vólna addig a legfőbb reformot a parlamenti kormányzás egyedüli eszközének, — a pártok helyes csoportositásának eszközét alkotásba venni, — mig az országgyülés véget nem ért.

Avagy elfeledkezett-e K. L. az 1848-ik évi martiusi napokról — midőn Pozsonyban nem a nemzet képviselői, — de a kiváltságos karok és rendeknek — utasitással ellátott és a visszahivatás sulya alá helyzett követei ültek a törvényhozás termében.

Avagy, ha Kossuth Lajos azon időben, ahelyett, hogy inditványozta és keresztülvitte, miszerint a követ urak tultettek utasitásaikon, és a nemzet képviselőiül decretálták magukat, azt inditványozá vala, hogy addig semmit se tegyenek, a nemzet regenerálásának nagy múnkájára, — mig a tek. nemes vármegyék más utasitásokat nem küldenek számukra, sikerült volna-e létrehozni az 1848-ik évi epochalis dicső törvényeket, és sikerült volna-e az 1848-ik évi juliusi országgyülésre oly parlamenti pártot szedni össze a választási urnák szavazataiból, — melynek roppant többsége Kossuth Lajos lánglelkü vezetése mellett, ugy müködött a haza védelmében, hogy az akkori küzdelmek között „nemzetünk könnyünek nem találtatott.“

Avagy ma, midőn nem a politikai gonosztevők által felbujtogatott nemzetiségek lázadásai, nem a császár nevében a király ellen háborut inditott hadseregi csapatok, de az országnak pénz- és nemzetgazdászati nagy szerencsétlenségei ellen szükség megküzdeni, nem oly elkerülhetetlenül szükséges volta-e, még az országgyülés ideje alatt megalkotni magkövét azon nemzeti nagy pártnak, — mely körül a választások processusában cristallisálódhassanak azon rokon elemek, kiknek feladata leend békés uton, alkotmányos parlamenti formák között és eszközökkel, megmenteni mindenekelőtt nemzetünknek a lételt, és ha ez biztositva van, egymásután bölcs tapintattal — fokozatosan, a naponkinti ernyedetlen tevékenység hangyamunkásságával fejleszteni a béke fentartása mellett hazánkat, — ugy a szellemi, mint az anyagi előhaladás ösvényén.

Higyje el hazánknak minden magyar szivében mély tiszteletben élő nagyfia, hogy a magyar nemzet ösztönszerüleg érzi azt, miszerint, minden kornak megvan a maga vezető eszméje, és az isteni gondviselés — a nemzetünket annyi százados viharok között is megmentett magyarok istenének revelatioja nemzetünkre nézve mindig abban állott, hogy sikerült fölismernie amaz eszme, ama kor igéje — legigazibb megszemélyesitőjét, és hiven követni azt, pályafutásának véres verejtékei és élethalál veszélyei között is.

Nemzetünkre nézve a létfentartás eszközének revelatioja volt, hogy követte Kossuth Lajost az 1848-ik évben: midőn harczolni kellett csatamezőkön, a nemzet tüzzel és vassal megrohant léteért, államisága megtámadott épségeért.

A nemzeti lét fentartásának revelatiója most az, hogy Tisza Kálmán február 3-iki beszédének ujmutatását, az egész nemzet egyszerre megértette, mintha Mózes vesszője ütötte volna meg minden szivnek hurjait, és ugy tekinti öt, mint a magyar nemzet államisága és a magyar szent korona épsége békés utoni megmentőjének symbolumát.

Higyje el hazánk nagy fia, hogy Debreczen város, miként tudta, érezte és teljesitette kötelességét a multnak harczi vészeiben, — midőn ölelő karjai között melengette, az ország fővárosából kiszoritott kormányt, és országgyülést: nem fogna hütlen lenni nagy multjához. És ha eljönnek a vészeknek azon megpróbáltatásteljes napjai, — midőn akár éretlen politikai viszketegeseink meggondolatlan fészkelődései, akár — bármi okból bekövetkezhető külnyomás miatt, — ismét vért és vagyont kellene áldozni háborukban, a nemzeti lét és állami épség fentartása és visszaküzdéseért: — Debreczennek legnyugodtabb hangu lakosai ismét ott fognának harczolni és meghalni e **földön** a „névtelen félistenek között“, még akkor is, midőn most, a mély békének idején teletorokkal harsogó nagy hazafiaink, már régen a haza határain kivüli asylumokba mentenék meg féltett böreiket.

De most, midőn nem a háboruról, de arról van szó, hogy mentsük a békét, s a béke ölén mentsük az anyagi elsülyedés terén dicstelen halál küzdelmei közé sodrott haza lételét: akkor Debreczen igen is históriai nagy multjának megfelelően fog cselekedni. — ha mostani politikai helyzetünket jól itéli meg, és ennek exigentiái szerint cselekszik, — és a julius 1-sö napján bekövetkező választásoknál ismét fényes bizonyságát adandja politikai éretségének, önzés mint gyermekes hiusságtól egyaránt ment hazafias szellemének az által, ha korunk jelenbeni gondviselésszerü emberét Tisza Kálmánt és annak nagy tettekre hivatott pártját, a szabadelvü pártot, — fogja szavazatával győzelemre segiteni.

+ A választások határnapjai. Mai napig a következő választási napok tüzettek ki:

Julius 1-jére Budapest, Debreczen, Békés-Gyula, Szamos-Ujvár, Szabadka városok, Borsod, Belső-Szolnok, Zólyom, Abauj, Komárom, Sopron, Gömör, Csanád, Turócz, Fehér, Heves s Pozsonymegyék s Csikszék, Udvarhelyszék.

Julius 2-ára Jászberény, Szathmár városa.

Julius 3-ára Kolozsvár város, Felsőfehérmegye, Nógrádmegye.

Julius 4-kére Erzsébetváros, Makó város, Esztergom város, Pestmegye, Baranyamegye, Esztergommegye.

Julius 5-kére Hódmező-Vásárhely, Győr, Temesvár, Torda s Pozsony városok, Aradmegye, Alsó-Fehér, Szabolcs, Győr, Ugocsa, Liptó, Torda, Tolna, Ung, Torna, Békés, Küküllőmegyék, Beszterczevidék.

Julius 6-kára Szeged városa, Máramarosmegye.

Julius 7-ére Nagyvárad, Sopron városok, Doboka, Veszprém, Szepes s Alsófehérmegyék.

Julius 8-kára Torontálmegye, Árvamegye, Temes, Vas s Középszolnokmegye.

Julius 9-ére Háromszék, Zilah.

Julius 10. Fehértemplom.

+ A horvát tartománygyülés legközelebbi ülésszaka számára a horvát kormány több fontos törvényjavaslatot készit elő, többi közt az urbériséggel rokon viszonyok végleges szabályozásáról; a regale jogok megváltása és szabályozásáról; az erdőségek, közlegelők és telkek tagositásáról. E javaslatok a horvát földmivelésre, iparra és kereskedelemre nagy fontossággal birnak és elfogadtatásuk jelentékeny haladást fog jelenteni.

KOSSUTH LEGUJABB LEVELE.

I.

(=) Igen megszorult, kétségbeesett állapotban lehetnek a debreczeni, de még a budapesti függetlenségi párt vezetői is, hogy a választási korteskedések közepette, a midőn belátták azt, hogy az általok, a szabadelvü párt ellen ellődözött apró golyók, mint a ferditès, rágalmazás, aranyhegyek stb. igérgetése, galacsinná lapulnak a debreczeni derék polgárság politikai higgadtságán és józan belátásán, a legnagyobb, a leghatalmasabb szavu ágyuhoz folyamodtak, hogy magoknak a remény némi látszatát szerezzék meg a győzelemre; — Kossuth Lajos nagy nevéhez, a mely egykor, még nem rég is, varázshatással birt minden igaz magyar honfi szivére.

Minő bánatosan hangzik kiejteni e szót: csak birt! De bármennyire nehezünkre essék is, — kénytelenek vagyunk azt kiejteni. — De a midőn ezt szivünk legöszintébben érzett bánatával kimondottuk, a méltó honfiui nehezteles hangjával fordulunk azon kegyeletlen egyénekhez, kik a Kossuth nagy nevének köpenyegül használása, s azon eljárásuk által, melylyel Kossuth nagyságának uszályába burkolózva akarják elrejteni törpeségüket, végre is leráncziglták magokhoz a hétköznapi korteskedés dicstelen dulakodásai közé azon nagy férfiut, kit, mint a lezajlott szabadságharcz, észben, jellemben, hazafiságban kimagasodott félistenét, oly magas talapzatra helyezett a hálás honfiui kegyelet, melynek zsámolyához csak is szent áhitattal, s hálás tisztelettel lett volna szabad közeledni mindazoknak, kiknek keblében magyar honfiszivdobog!

Igen! a magyar nemzet nagy többsége még ma is megőrzötte ezen, mondhatjuk vallásos kegyeletet Kossuth Lajos iránt, s ha elmerengünk a szabadságharcz sokszor fájó, de mégis oly felmagasztaló, oly lelkesitő emlékein, ha visszagondolunk a dicsőség-, a lelkesedésteljes szép napokra, s az ezt követett általános s hosszantartott honfiui gyászra, az örök hála, az örök ragaszkodás el nem szakitható kapcsaival érezzük magunkat füzve lenni ama dicső kor dicső nagy férfiához.

A nemzet azon nagy részéhez, mely Kossuth Lajos iránt ma is igy érez, tartozunk mi is. És ha van drágább, ha van szentebb előttünk, — ha van féltettebb kincsünk, mint az ő kegyelettel megőrzött emléke, az csak egy lehet, és ez, kimondjuk bátran, büszkén, felemelt fövel, ez a **haza!** azon édes haza, melynek ma a válság izgalmas óráiban mindenelőtt léte megtartása, léte megmentése a legégetőbb, a legfontosabb kérdés minden igaz honfi előtt.

És ezen szent hazának nevében, — ki még drágább szivünknek, mint a Turin mellett önkéntes számüzetésben élő nagy hazafi kegyeletes emléke, személyünk ő mellette eltörpülő kicsinységének, de honszerelmünk nagyságának, s a haza boldogitására, felvirágoztatására irányzott legnemesebb törekvéseink őszinteségének, jogosultságának tudatában, ezennel kivonjuk magunkat Kossuth Lajos nagy nevének varázsa alól, s azon tisztelettel, melyet tőle soha megtagadni nem fogunk, s azon őszinteséggel, melylyel, fájdalom azok részéről, kikkel közvetlen érintkezésben van, oly ritkán, sőt elmondhatjuk talán soha nem találkozik, fogunk szólani azon levél tartalmáról, melyet tőle a debreczeni függetlenségi párt a legönzőbb korteszélokból kikoldult, hogy azzal, mint a legvégsőbb szükség egyetlen reményszikrát nyujtó fegyverével, reánk mérje azon csapást, melyet igazságos ügyünk győzelmének biztos tudatában, a legnyugodtabb honfiui lélekkel fogadunk.

Igen, a legnyugodtabb, a legtisztább öntudattal, s azon méltó sajnálkozással fogadjuk azt, melyet nem szününk meg érezni mindaddig, mig Kossuth nagy nevét az apró handabandázók piszkos markaiban látjuk játszólabdaként; mig meg nem szünik azon silány visszaélés, melyet az a nélkül is sokat hányatott szenvedő haza hátrányára, ez apró semmiségek, e függetlenségi bohóczok az által követnek el, hogy a Kossuth haláltékairól leczibált dicsfény alá bujtatva esztelen törekvéseiket, azoknak e kikoldult, e kölcsön vett fény által igyekeznek megadni a nemlétező jogosultságnak némi látszatát.

A visszaélés, mit e lármás had üz Kossuth Lajos nagy nevével, varázshatással birt minden igaz magyar honfi szivére.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Az ő kedvéért!

MONTAGUE KELEMEN REGÉNYE.

XXXVII-ik FEJEZET.

Izgalom.

(92-dik folytatás.)

Az elfogadó szoba egészen zöld volt, pazar arany diszitéssel, s a fali képek öszeválasztásánál nem tökélyességük volt irányadó, hanem az, hogy a tömör rámákba beillettek-é vagy sem.

Ugy hogy Arden asszony egészen megkönnyebbülve érezte magát, midőn ujolag egyszerübb, hanem izléses szobáiban találta magát, de azért nem sajnálkozott felette, hogy a barátságos Dobbs asszonynyal ismeretséget kötött.

S nem kevésbé találták kellemesnek a férjével folytatott érülközést. Viseletében meglehetősen nagyképü volt ugyan, és igen szeretett magáról sokat tartatni, hanem Arden ur nagyon hasznavehető segédkézre talált benne a lelkészügyekben.

— Nem tudom mi baja van a feleségemnek, mondá Dobbs, midőn betegsége hirét hozta, vagy miféle látománynyal tépelődik folytonosan, hanem rettegését és betegségét nem lehet kétségbe vonnom.

— Mindjárt átmegyek én Dobbs ur. Előre bocsátom hogy ön — a mi az ön személyiségét illeti — bizonyára nem látott volna semmiféle látományt.

— Bizony nem én. Nem is hiszem hogy valami szellem közelembe jönne valaha, válaszolt Dobbs nevetve. Bizonyosan tudná hogy én mindent humburgnak tartanék. És ha valaki tréfázni akar — a mely eset, mint hinni okom van, itt is előadta magát — akkor sem hinném, hogy én hozzám jönne. Istenugyse nagyon kevés kegyelembe részesülne részemről. Összetört testrészeit majd gyógyitgathatná, ha a markomba kerülne; különben az is megesbetnék, hogy ott a helyszinén ütném agyon.

— No én hiszem, hogy ön meglesz e látogatástól kiméive, mondá a lelkész — de a dolgot azért megkell vizsgálnunk. Olyan komoly ijjesztgetési kisérletet, mint ez is, nem szabad minden következmény nélkül megtürni.

— Bizony nem. Szegény feleségem! Egyik ájulásból a másikba esett, ugy hogy végtére magam is kétségbe estem. Különben legkevésbé sincs valami hajlama az ájulgatásokhoz s épen azért nagyon komoly gondolatokra ébreszt ez a mostani levertsége.

Dobbs ur legkevésbé sem mondott többet a valónál. Neje csakugyan nagyon beteg volt, és Arden nagyon keveset tehetett arra nézve, hogy ideges félelmétől megszabaditsa.

— Meghalna, magyarázgatá, ha a Hollylodgeban kellene maradnia. Hiszen nem követett ő el semmiféle vétket, hogy igy meglátogattassék, már másodszor látta a Latta Mabel szellemét.

Elbeszélése most a következőleg hangozék. A mint egyszer a társalgó szobába lépett, ott látta a szellemet annak közepén állani. A gyenge kétes világitás mellett fejétől egész lábáig tökéletesen látható volt, és a mint már Sugden asszony is megjegyzé, hajáu az a sajátság volt észlelhető, hogy világitani látszott. Ez volt minden. Hogy mi történt aztán, miután a tünemény észrevette, nem mondhatta el bizonyosan; de Dobbs ur azzal egészité ki elbeszélését, hogy az ajtót erővel felszakittatni hallá, és neje egy kiáltással az utczára rogyott, hol egy rendőr karjaiba fogá fel, a ki szerencsére épen ott haladt el.

— Szerencse volt, hogy más senkisem volt ott jelen, — jegyzé meg Dobbs, — mert akkor csinos kis népcsoportosulást értünk volna meg. Aztán átkutattam az egész házat, hanem semmi nyomra sem akadtam. A levezető csatornát helyreigazittattam, és igy nem épen lehetetlen, hogy valaki azon keresztül jusson be, de hát nem akadtam semmi nyomra sem.

— Én minden késedelmeskedés nélkül a rendőrség kezébe adnám a dolgot, mondá Arden ur. Ezt nem lehet igy hagyni. Legyen meggyőződve, hogy valaki otrombán meg akarja tréfálni.

Dobbs asszony kissé megnyugodott azon érdekeltség folytán, melylyel a lelkész ügye iránt viseltetett, habár fejét rázta is azon gondolatra, hogy egy rendőr a szellemet ránczbaszedhetné.

— Azt London összes rendőrsége sem tudná megtenni, mondá midőn férje haza jött és értésére adta, hogy egy őr fog felállittatni, a ki mindent körülményesen megvizsgál. A szellem én hozzám jön, nem ő hozzájuk. Én halálra vagyok itélve.

— No no Marie, hát a vén Sugdenné? Az is? Erre még egy kicsit nagyon is élettelljes. Most, e pillanatokban ott áll a „Darnley czimeré“-hez czimzett korcsma ivóasztala előtt s egy pohárka gin mellett szembe száll a föld minden szellemével.

Dobbs asszony egészségi állapota a kiállott félelmek daczára pár nap alatt javulni kezdett, s aztán ismét képes volt a lépcsőkön lemenni, habár nagyon halványan nézett is ki, s kissé gyors lénye bizonyos tekintetben jelentékenyen megcsendesedett.

(Folyt. köv.)

suth nagy nevével, immár odáig fajult, — hogy a politikai könnyü szereplés uborkafájára tegnapról mára felcsimpajkozott törpeségek is, orczapirulás nélkül intézgetnek levelet a nemzeti szent kegyelet eme férfiához, s kérik tőle őrült üzelmeiknek, a hazafiság szent nevében való szentesitését.

Óh ha szinről szinre láthatná Kossuth Lajos ezen minden, még a haza üdve, boldogsága árán is szerepelni kivánó törpe egyéniségeket, ha közvetlen, meghamisitatlan ismeretével birna hazánk kétségbeesett állapotának, ha tudná azt, hogy minden darab kő, mely az anyagi bukás örvényének szélére jutott ország kormányát kezébe ragadt szabadelvüpárt nemes, buzgó s hazafias törekvéseinek utjába görditettik, minő vészt rejthet magában az általa annyira imádott haza részére, melynek ma mindenelőtt léte megmentéséről van szó, — akkor feltennők az ő lángoló honszerelméről, nem csak, de elvárnók, megkövetelnők attól, hogy másképen fogná fel, s másképen itélné meg az ország helyzetét; s akkor, — a midőn egy elhirtelenkedve kiejtett szó távol tartja őt a hazától; s a midőn azon politika, melynek utjára keble istene, szent, de azért nem csalhatatlan meggyőződése vezette, s a melyen őt saját beismerése szerint is ma egyetlen honfitársa nem követheti, — az ország ügyei intézésében való minden tényleges részvételről lemondásra kényszeritette: nem fogná egykor hatalmas és nyomatékos, de a sokszor és tévesztett irányban alkalmazás folytán varázsából már igy is sokat elvesztett szavának latbavételével, még zavartabbá tenni a helyzetet, s még nehezebbé, terhesebbé azon honfiak, a nélkül is terhes és nehéz munkáját, kik közvetlen szemléletből, — melyet csakis az eseményekben való tényleges részvétel adhat meg, — tudják és érzik, hogy hol van a baj, hol van a veszély, mely ellen a nemzet tömöritett erejével csüggedetlenül küzdeni kell!

Ha csakugyan oly nagy veszélyt lát Kossuth Lajos a hazára nézve a szabadelvüpárt megalakulásában, — akkor elvárnók az ő minden kételyen felül álló hazafiságától, hogy legyőzve személyes ellenszenveit, legyőzve önmagát, lépjen ki a nyilt cselekvés terére, — hiszen, senki nem akadályozza őt abban, hogy önkéntes számüzetéséből honába térve, elismert magas államférfiui képességeit honának javára, közvetlen közremüködése által értékesitse.

De erről Kossuth Lajos, mint azt az egész ország tudja, hallani sem akar, — ő előtte az elhirtelenkedve kimondott azon szó szentsége, hogy ő addig, mig osztrák házból származott király fején lesz a magyar korona, át nem lépi Magyarország határait, — sokkal több, mint a hazának üdve, melynek kivivása sikerét, ő, általunk őszintén sajnált elfogultsággal látja, kizárólagosan a függetlenek kezében letéve.

De térjünk át a levélre s annak legőszintébb, legelfogulatlanabb méltatására, mely holnapi czikkünk tárgyát fogja képezni.

A MAGYAR TUD. AKADÉMIA.

** A magyar tudományos akadémia nyelvtudományi osztálya jun. 21-én ülést tartott.

Ez alkalommal Hunfalvi Pál a „Nyelvtudományi Közlemények" legujabb füzetét ismertette, melynek legnagyobb részét az ő osztályuk tanulmányai foglalják el,

Ezután Joannovics György értekezése következett, mely az „ik-es igék"-ről szól. Joannovics elismeri, hogy az „ik" nem képző, hanem személyrag, de kifejti, hogy ez nem érv az ikes ragozás ellen. Az „ik"-es ragozás létjoga, kitetszik az „ik"-nek személyragi természetéből.

FŐVÁROSI HIREK.

** **Egy budapesti fényképész a** calcuttai fényképkiállitáson szintén állitott ki fényképeket, melyek a kiállitott müvek közt leginkább feltüntek. Kozmata, a fényképek kiállitója és szerzője igen diszes és értékes ezüst érmet nyert. — **Grabovszky György** pesti nagykereskedő meghalt s mintegy 6—700 ezer frtra menő vagyonát öcscsének hagyományozta. — **A rudasfürdőt** nagyobbitani és szépiteni akarják; gőzfürdőt is fognak épiteni oda, lesz park is, olyan, mint a minő a császárfürdő előtt van. — **A budapesti** városi hatóság közelebb egy gyógyszertárra hirdet pályázatot, melynek megnyitását a belügyminiszter a Terézvárosban megengedte. — **Az Athenaeum** nyomdájának munkás személyzete mult vasárnap igen sikerült tavaszi mulatságot rendezett a „Szépjuhászné"-nál.

VIDÉKI HIREK.

** **A nagy-szalontai** egyházmegyében lelkészi egyesületet alakitottak a ref. papok. — **Nagy-Martonban** tüzoltó-egylet alakult. — **Turóczmegye** uj főispánát Radvánszky Antalt e hó 15-kén igtatták be főispáni székébe. — **Kossuthfalva** és Erzsébetfalva lakói, — mely községek csak a mult években alakultak a főváros közelében — ünnepet ültek egyesittetésük emlékére. — **Sövényházán** (Győrmegye) kis gyermekek játszottak az ólban, addig-addig játszottak a tüzzel, mig nem a szalmás viskó lobbot vetett, s miután nagy szél dühöngött s a lakosok künn dolgoztak a mezőn, a pusztitó elem sok családot tett földönfutóvá.

Meghivás.

A **debreczeni szabadelvüpárt** mindhárom kerületi választmánya **pénteken, folyó junius 25-én d. u. 4 órakor** a városháza nagy tanácstermében ülést tart, melyre is az **összes választmányi tagok,** nemkülönben **a párt minden tagja** tisztelettel meghivatnak.

Debreczen, 1875. jun. 23.

Az elnökség.

HELYI HIREK.

+ **A nőegylet által** folyó hó 27-én rendezendő junialisra, melyen — mint előző számainkban felemlitettük — gondoskodva lesz, hogy ugy az apróbb gyermekek, mint a felnőttek mulatságvágyának elég tétessék — ujolag felhivjuk városunk közönségének figyelmét. Oly mulatság lesz ez, mely méltán fog sorakozni ama kedves emlékü estélyek és bálok mellé, melyeket e nemes czélu egylet ügybuzgó elnöksége a legutóbbi évek alatt rendezett. Városunk szépei, mint több oldalról értesülünk, majdnem kivétel nélkül készülnek e fényesnek igérkező juniálisra, mivel ugy hisszük többet mondtunk, mintha a mulatság élvei fokozására tervbe vett apróbb kellemes részleteket, melyekről már gyakrabban emlitést tevénk, ujolag felsorolnánk. — Belépti-jegyek Kubinyi Kálmán ur kereskedésében válthatók.

+ **Szives kérelem.** Mindazon igen tisztelt vendégek, kik a tornamajális alkalmával, a vihar által szétüzetvén, minden jóakaratuk daczára sem voltak azon helyzetben, hogy az általok elfogyasztott étkek s italok árát lefizethették volna, s most talán nem tudnák, hogy ennek teljesitése végett hova forduljanak, a legtiszteletteljesebben fölkéretnek, hogy tartozásaikat vagy Torma István vendéglős urnál, vagy a közel 100 frtig károsult főpinczérnél, ki jelenleg a nagyerdei fürdőház vendéglőjében van alkalmazásban, — lefizetni sziveskedjenek.

A károsult főpinczér.

— **A temesvári** cs. kir. kerületi katonai parancsnokságnak a városi hatósághoz érkezett tudósitása szerint az idei katonai öszpontositás alkalmával a helyben állomásozó kétszázad huszársághoz jul. 1-én a vidékről még 1 század s aug. hó 20-ik napján ismét két század érkezik Debreczenbe, s az ekképen egybegyülendő egész ezred pedig ugyanazon hó utolsó napján Aradra távozand a nagy öszpontositásra.

— **Gyászjelentés.** Mély fájdalommal tudatjuk egyetlen gyermekünk **Őry Emmának** f. 1875. év jun. hó 22-ik napján, két hetes korában történt kimultát. Az elhunytnak hült tetemei f. hó 23-ik napján d. u. 3 órakor fognak a csapó-utczai 357. szám alatti háztól a czegléd-utczai sirkertbe örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre a rokonokat s ismerősöket bánatos szivvel meghivjuk. — Kelt Debreczenben, 1875. jun. 22. A bánatos szülők Őry Sámuel, Czeglédy Cseh Ágnes.

+ **Merry viselt dolgai.** Ki az a Merry, mi az a Merry? fogja kérdeni mindenki a ki nem ismeri ama kedves, mondhatni közkedvességü apró lábu tacskót, mely a Telegdy-féle könyvkereskedés előtt minden reggel utczai kaszinóvá fejlődő fiatal uri társaságnak tagjait válogatott productiókkal szokta mulattatni. Dicséretére legyen mondva, bir mindazon talentumokkal, melyek valaha egy ugatva müködő négylábut nevezetessé tettek. Tud összeadni és kivonni, de csak 10-ig. Igy például kirakja apró kövekkel, hogy ha 8-hoz 2-tőt adnak hány lesz, viszont ha 10-ből levonnak 4-et, mennyi marad. Ha pedig absurdumot kérdenek tőle, akkor megharagszik. A multkor egy ur következőleg szólott hozzá: „Merry vonj ki 6-ból 7-et." Merry egy kicsit töri a fejét, kisüti, hogy bolondnak akarják tartani, megharagszik s felelet helyett neki ugorva a kérdező lábikrájának, azt közelebbi érintkezésbe hozza meglehetősen hegyes fogaival. Apportirozni is nagyon ügyesen tud. Kesztyüt, botot, apróbb kavicsot a szagáról fölismer, s megtalál, bárhová rejtették el előle. Roland ur, — igy hivják gazdáját — apró kavics helyett ma reggel egy egész téglát dobott el előtte. Merry utána ment s véresre hasgatott szájszéllel bár, de mégis visszahozta. Tréfából aztán a város háza egyik oszlopát kopogtatta meg gazdája s ráuszitotta Merryt. Az ifju urak kaszinójában lön ezen ötletre persze nagy nevetés aztán beszéltek másról, mig végre jött a hivatalba hivó reggeli 9 óra s mindnyájan szétoszoltak, velük együtt Roland ur is. Szerencsétlenségre nem vette észre, hogy Merry elmaradt. Déli 12 órakor már nyugtalanul keresé, midőn utja a város ház előtt vezetvén el, félre pillant, s ott látja az oszlop mellett kimerülten összerogyva Merryt. Szájából folyt a vér, fogai közül több darabokra tört. A szófogadó állat, hogy teljesitse gazdája parancsát: elakarta apportirozni a városházát! Óriási küzdelme majdnem életébe került. Most orvosi ápolás alatt áll.

— **Ráismert** egy helybeli lakos 13 éves fia pénteken az utczán azon mester-inasra, ki tőle két héttel ezelőtt egy ezüst órát ellopott; a felfedezett tolvajt a rendőrség azonnal letartóztatta.

— **Helybeli lakosok** részére a m. kir. pénzügyigazgatóság, magán használatrai dohánytermeszthetés végett 122 engedélyt adott ki, melyek a rendőrség utján épen most osztatnak ki.

+ **A kik erővel megfulni akarnak.** Három négy napig csak meg volt békességben a vasut melletti tó, nem fürdött benne senki sem, mert a rendőrség kellő felügyeletet gyakorolt reggeltől késő estig. Azonban a vizben lubiczkolás famosus élvéről talán a nagyon is erős forróság következtében lemondani nem tudó fiatalság nehány vállalkozó szellemü tagja megtudván, hogy a rendőrök csakis 5 óra tájban kezdik őrizni a tavat, tegnapelőtt jóval öt előtt megjelent a helyszinén, letörte a tilalomtáblákat s con amore fürdött és uszott egész addig, mig az idő előrehaladottsága kellő figyelmeztetésül nem szolgált az elpárolgásra. És sikerült is nyomtalanul eltünniök, maguk után hagyva a táblájuktól megfosztott özvegy ágasokat. Hogy hasonló kihágás s a rendőri határozatok kijátszása jövőre elő ne fordulhasson, ugy hisszük czélszerü lenne az indóháznál állomásozó rendőröknek meghagyni, hogy a nevezett helyre a kirendelt constablerek megérkezte előtt már kora hajnalban kitekintsenek, ez lévén legegyszerübb módja megvédeni azok életét, a kik ugy látszik erővel meg akarnak fulni.

— **„Tisza" biztositó társaság.** Tornamegye f. hó 7-én tartott II. évnegyedes közgyülése elhatározta, hogy a tornamegyei árvagondnokoltak vagyonának tüz elleni biztositására vonatkozólag a „Tiszá"-val kötött szerződés változatlanul fentartatik.

+ **Humor a betegágy mellett.** Mai napság városunkban erősen grassál a himlő. Egy anya legközelebb panaszkodva beszélte el egyik barátnőjének, hogy egy hó óta állandó kórház a háza. Három gyermeke van, az első megkapta a himlőt, mikorra kigyógyult, beteg lett a második, tiz nap mulva felkél ez, s lefekszik a harmadik, mert a himlő szokása hogy a gyermekeket egymásután sorba látogatja meg. A barátnő mindezt lelkébe vési, haza megy, de ki irhatná le elrémülését, midőn azon hirrel fogadják, hogy öt gyermeke közül a legfiatalabb, a kis Mari veres himlős! Rögtön intézkedik, s a többi négyet külön szobába helyezi, hogy rájuk ne ragadjon. De ez mind nem ért semmit, minden óvintézkedés daczára 10 nap mulva meggyógyul ugyan a kis Mari, de helyette az utána következőt, a Pistát fogja elő a himlő. Az anya kétségbe esik, s még jobban vigyáz a többire. Mind hasztalan, eltelik a tiz nap, Pista felkél, lefekszik a Jóska. Az anya végleg elkeseredik. „No gyermekeim, szólt bus haragjában, ha már az van felőletek megirva, hogy mindnyájan himlősök legyetek, legyetek egyszerre mind, nehogy nekem külön-külön legyen bajom veletek:" S a beteg Jóska mellé lefekteté a még egészséges Franczit meg Friczit, a kik aztán mindjárt más nap el is kapták a veres himlőt, de 10 nap mulva mindhárman szerencsésen kigyógyultak. Most a mama aztán utonutfélen hirdeti, hogy milyen praktikusan csalta ő meg a veres himlőt, az még egy holnapig akart volna uralkodni házában, hanem ő tiz nap alatt kiadott rajta. Ebből is látható, hogy a világon nincs valami dicsőbb az okos, értelmes emberi észnek az ő bölcsességénél!

+ **Mint a hivatalos lap** tegnapi számából értesülünk, Rickl Gyula városunk egyik legképzettebb ifja, ki a jogtudományokat részint külföldi egyetemeken, részint Budapesten végzé, az igazságügyminiszter által fogalmazó gyakornokká neveztetett ki. Benne az igazságügyminiszterium tehetséges s nagyszorgalmu ifju hivatalnokot nyert. — A kir. kereskedelmi és váltótörvényszékhez aljegyzővé pedig ugyancsak városunk egyik derék szülötte Mikinszky István budapesti kir. táblai joggyakornok neveztetett ki.

+ **Sajtóper.** Neulander Volf, Timis Iván Csákó bocsai lakos ellen, a „Máramaros" czimü hetilap nyilttér rovatában „Kétségbeesett felkiáltás" czim alatt, sajtó utján közzétett s állitólag becsületsértést tartalmazó czikk miatt, a helybeli kir. sajtóbiróságnál f. hó 18-kán panaszt nyujtott be.

— **Mutyiban** tett közelebb valamelyik kis lutrira két, egymással jóviszonyban élő szomszédnő, mindenik 25 krt. szánván e czélra; a huzás ideje bekövetkeztével azon nő, kinél a reskontó volt, 4 frtot adott nőtársának, azon szomoru hirrel, hogy csak „két szám" jött ki; de ez kiváncsiságból utánna nézvén a dolognak, az általa is jólismert megrakott számok közül nem kettőt, hanem hármat látott a végzetes táblán ragyogni, majdan pedig az illető gyüjtőnél azt is megtudta, miszerint az 50 kr.-czáros tétel csakugyan ternót csinált, melyből még mi sem fizettetett ki, és igy ő a másik nő által megcsalatva jutott csak a 4 frthoz; most az ügy a törvény rendes utján várja a lebonyolitást.

+ **Hamis mértékeket,** mintegy 91 darabot foglaltatott le tegnap a rendőrség tiz péterfia-utczai korcsmárostól, az illetők a szegényalap javára érzékenyen birságoltattak.

+ **Domokos Sándort,** ki feleségét Szoboszlón pár év előtt kötéllel megfojtá, s ki mindhárom folyamodásu törvényszék által halálra itéltetvén, királyi kegyelem utján 20 évi várfogságot kapott, — az itteni kir. törvényszék börtönéből f. hó 21-én szállittatott Illavára.

+ **Szabad Rozália** és **Hirbik Antal** játékérmeket aranypénz gyanánt akartak tovább adni, azonban tettök felfedeztetván, a törvényszék elé kerültek, hol 4—4 havi fogságban marasztaltattak el.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**
Főmunkatárs: **Hamar László.**

NYILTTÉR.

Varró-gépek részlet fizetésre.

The Singer Manufacturing Company New-Yorkban.

A világhirü és oly nagyon kedvelt eredeti amerikai Singer

varrógépek,

családok és iparosok számára, Debreczen és vidékére nézve egyedül **Holvay Gyulánál** kaphatók. tisztelettel

The Singer Manufactnring Company.

Gisella miederek. — Divatos gombok. — Gépészek.

HIRDETÉSEK.

Rumburgi, Hollandi,
Creas kézi szövet és czérna vásznak,
Bör, Pamut és
SCHIFFON GYOLCSOK
valódi
len zsebkendők, Abroszok, Salvéta
Türülközők 6—12—24 személyre.
Franczia beszövött és tavaszi nagy kendő.

Legujabb divatu ruhakelmék: Lüster Alpaca, Balerno, Diagonal, és Pouplin. Schotts szövetek minden minőségben és rban.

Fekete és szines Poil de sui, Faill, Marzlin, Lüstre, Atlas, Moarsué, Noblesse, disz RIPSEK, nagy választékban.

Női divat és vászon **raktár** *Főpiacz* **Dragota-ház.**

JAKAB, HELLER ÉS LIPPMANN

ajánlja a n. é. közönségnek a tavaszi idényre dusan ellátott raktárát, melynek egyes czikkeit itt felsorolja, u. m.:

Napernyők legujabb minőségben 1 frt 50—10 frtig.

Damasz teritékek,
fehér és szines csinvatok (Gradtil)
⁶/₄ czérna (Zwilch és Gobelin)
Butor szövetek,
Derékaljak ⁸/₄—⁹/₄ lepedő vásznak, Szövet,
Pervien és Gubelin
ágy- és asztalteritők
nagy választékban.

Kész női fehérnemüek, Pipere czikkek, Csipkék és Mouszlin függönyök minden árban és szélességben.

Franczia creton, Karton, Angot, Brillántin, Piqeu Battist, franczia Jacona és muszelinok, legujabb mintákban.

Gyászruha-kelmék. Caschmir, Clatt, Rips, Terno és Lüszterek, ugyszinte fekete kendök selyem rojttal nagy választékban.

Tudósitás.

Mindenféle szinü **késztörött festékek,** és **száraz testékek,** hozzávaló **pamacsokkal, lenfirneisz, égető olaj, halzsir, galicziai** és **ausztriai terpentin olaj, gépfaolaj, terpentin, spiritus, padozat, damár, copál, bör** és **vaslagok, szekérkenöcs, ásványvizek, luczerna, takarmány répa, ákáczperjemagvak,** ugy mindenféle **kertimagvak,** és **füszeráruk** a lehető jutányos áron ajánltatnak

Kacsó Ferencz
92. 21—24 üzletében
Czegléd utcza a tak. p.-tár háza alatt.
Ugyancsak itt van a debreczeni részv. kártya-gyár raktára is.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Erdei János és neje Jóna Zsuzsánna részére alperes Papp Sándortól és néhai neje Nagy Mária örököseitől lefoglalt ingatlanok, u. m.: a debreczeni 1509 sz. tkvbe jegyzett s 1600 afrtra becsült kétmalom utczai 876. sz. házastelek és 1 hold 350 □ öl külső földe a megkisérlett első árverésen el nem kelvén: azok a kitüzött 2-dik határidőben f. évi julius 30-kán d. u. 3 órakor a tkvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 160 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a második attól 2 hó, a 3-dik a leütéstől 3 hónap alatt esedéken 6 % kamatával a tkvi hatóságnál lefizetendő, — a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875. junius 11-én tartott üléséből.
175. 2—3 Szentpétery S. aljegyző.

SCHÖNBERGER ÉS MEZEY

Debreczenben.

A NŐI PIPERE és FEHÉRNEMÜ RAKTÁR

Czegléd-utsza a városház alatt

ajánlja a nagyérdemü közönségnek következő czikkeit:

Fehérnemü raktárból:

Schiffon ingek 1.20—3.25.
Szines kreton ingek, 1.20—2 frtig.
Oxford ingek 2.50—3 frtig.
Magyar és német LABRAVALÓK, 90 krtól 1.50 krig.

Batiszt és len **zsebbelik,** 1 tucz. 1.10—2.80.
Nyakkendők, gallérok és kézelők, valódi franczia
Női és férfi Glage keztyük.

Mindenféle FEHÉRNEMÜEK FÜGGÖNYÖK és **REDŐK** tisztitás végett elfogadtatnak mosva 10 nap alatt átadatnak

Női divattárból:

legujabb napernyők 1.50-től kezdve 8.50-ig.
Továbbá mindenféle ruhabélések és ruhadiszek u. m. **selyem, ripsz, Moar és Attlaszok, selyem és angol bársonyok.** fekete és minden más szinekben.
NAGY RAKTÁR **fail, creditor, Moar és bársony** szallagokban minden szin és szélességben.

blond, válancz, gebür és selyem gebür csipkék, kit. kötő pamutok és czérnák, Berlini pamutok és gyöngyök, **tollak és virágok,** ugyszintén mindenféle **női piperék** nagyválasztékban és legjutányosabb árak mellett.

Női fehérnemü raktárból:

Shiffon ingek 1.40—2.80.
Vászon ingek 1.80—3.50.
Shiffon corsettek, 1.20—3.50.
SHIFFON NADRÁGOK 1.25—2.50.

Shif. alsó szoknyák 2.20—5 frtig.
Shiffonok és Grádlik 18 krtól 25 krig.
Mindenféle gyermek-Fehérnemüek és kész **keresztelési készletek** női, férfi- és gyermek-**harisnyák,**

Mindennemü **varratások** leggyorsabban eszközöltetnek
Vidékről megbizások gyorsan és pontosan teljesittetnek.

Mandel Ignácz
előbb P. MAYER FARKAS
borkereskedése

piacz-utcza Nánássy ház 2137. sz. a. szolgál a legjobb kszönséges uj- és ó érmelléki-bakar asztali borokkal, budai, sashegyi, egri és vöszlani vörös borokkal palaczk,- itcze és akószámra; — továbbá kitünő tokaji borok, a legjobb bel és külföldi csemegeborok, franczia és magyar pezsgőkkel a legjutányosabb árért.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek. 178. 1—?

Laptulajdonos **Molnár György.** Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.